

jeg er ogsaa ganske vis paa, at det ikke vil ske —, at den høitærede Finantsminister ikke vil sætte sig fast i den Tro, som altfor længe har været gjældende hos de officielle Sagkyndige, at der ikke er Noget at gjøre med Hensyn til Isbaandfarten. Jeg tror, at en bestemt Overbevisning om, at det ikke kunde være anderledes, har gjort, at det ikke er blevet anderledes. Vi have set ogsaa hos os de store Fremskridt, som man paa et andet noget lignende Gebet har gjort, nemlig med Hensyn til Konstruktionen af Redningsbaade, og det skulde være behynderligt, om man ikke ogsaa skulde komme til en hensigtsmæssig Konstruktion af Isbaade; men iøvrigt erkjender jeg, at Hovedmangelen ved den hele Transport under Isforhold over Beltet er Mangelen af et kraftigt Dampskib, et Dampskib, som er bygget med en stærk Forstav, liggende lavt agter og med stor Maskinkraft. Dog anser jeg det tillige for et overordentlig vigtigt Moment, at der tilveiebringes nogle Moler eller Anlægsbroer, hvad man nu vil kalde dem, ved Halskov og Knudshoved; der maa anbringes smaa raa Havneanlæg eller i alt Fald Moler eller Anlægsbroer, saa at Skibene kunne anløbe disse, og de Rejsende derypaa gaa iland istedetfor paa Isen over den lange Landgrund. — Det Øvrige, jeg havde ønsket at fremsætte, skal jeg opsætte, indtil den høitærede Indenrigsminister kommer tilstede.

Formanden: Det 2det Medlem for 9de Kreds har Ørdet.

Strup: Da de Bemærkninger, som jeg havde at gjøre, saa at sige udelukkende vilde være rettede til den høitærede Indenrigsminister, fraskalder jeg Ørdet, indtil Indenrigsministeren kommer tilstede.

Formanden: Det 1ste kongevalgte Medlem har Ørdet.

Svensson: Naar jeg har bedt om Ørdet, er det for at yttre mig med Hensyn til det Punkt, der tildeels blev omtalt af den ærede sidste Taler, nemlig § 23, Bygning af nye Skibe, Pantserbatteriet Nr. 56. Dette

Spørgsmaal har i det andet Thing været Gjenstand for en udførlig, meget dygtig fort Forhandling. Der er imidlertid adskillige Ting, dette Spørgsmaal vedkommende, som ikke ere blevne klare for mig. Det forekommer mig, at Usikkerheden i det andet Thing for en Del har beroet paa, at man ikke havde noget fast Standpunkt at gaa ud fra, idet man ikke ret har kunnet forklare sig Meningen af den ifjor af Landstinget foranledigede og dernæst i Folkethinget uden Diskussion vedtagne Bevilling. Jeg vil derfor forsøge at klare dette Spørgsmaal, saavidt det staar i min Magt. Jeg tror, at Landstingets Bevilling ligesom gif ud paa at udslette Virkningen af hele den Diskussion, som iforveien havde fundet Sted i Folkethinget angaaende de tolv Fods Skibe. Hovedgrunden, hvorfor Landstinget fandt det nødvendigt at omredigere Bevillingen forrige Aar, var egentlig talt den hele Diskussion om de tolv Fods Skibe, eller om vore tolv Fods Bjerge. Inden Forslaget blev stillet her i Thinget, blev der afholdt nogle private Møder, og der blev udtalt forskellige Ansuelser om, hvorledes et hensigtsmæssigt Pantserskib skulde være. Det blev udtalt i disse Møder, at man tænkte sig et Skib med 16 Fods Dybgaende til et Beløb af 1,400,000 Rd., og at man, da der skulde bygges 2 Skibe paa een Gang, vilde ansætte Summen for dem begge til 1½ Million, idet man nemlig betragtede det andet Skib som et meget lille og kun partielt bepansret Skib, som kun skulde bruges i Nærheden af Kjøbenhavn, og til hvis Forfærdigelse der ikke behøvedes nogen stor Sum. Vi se nu af de Forhandlinger, som ere blevne førte, at den høitærede Minister ikke er gaaet til det Dybgaende, som var paatænkt, da man gav Bevillingen her, ligesom den høitærede Minister heller ikke er gaaet til den Sum, som dengang var paatænkt. Der var endnu et Punkt, som der var Spørgsmaal om, nemlig Maaden at armere Skibet paa, og i den Henseende troede man ligesom ved andre Leiligheder saavidt muligt at maatte give Ministeriet frie Hænder, idet jo Landstinget i det Hele taget er gaaet ud fra at give Ministeriet den størst mulige Frihed. Man har imidlertid troet — og